

PROJEKT

Uchwała Nr / / 2017
Rady Miejskiej w Łomiankach
z dnia 2017 roku

w sprawie zmiany nazwy ulicy Gwardii Ludowej w mieście Łomianki

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 i art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2016, poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) Rada Miejska w Łomiankach uchwała, co następuje:

§ 1.

Zmienia się obecną nazwę ulicy **Gwardii Ludowej**, będącej drogą publiczną, położoną na terenie Miasta Łomianki na ulicę **Prymasa Stefana Wyszyńskiego**.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Łomianek.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

BURMISTRZ

Tomasz Dąbrowski

RADCA PRASINNY
Łomianki
71 1446

Uzasadnienie do projektu uchwały w sprawie zmiany nazwy ulicy

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U.z 2016 r. poz. 744), obowiązujące nazwy nie mogą upamiętniać osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących komunizm lub inny ustrój totalitarny, ani w inny sposób takiego ustroju propagować. Ustawa określa, że za propagujące komunizm uważa się także nazwy odwołujące się do osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących represyjny, autorytarny i nie suwerenny system władzy w Polsce w latach 1944-1989. Wykonanie obowiązku winno nastąpić w terminie 12 miesięcy od dnia wejście w życie ww. ustawy.

Zgodnie z wykazem nazw dostępnym na stronie internetowej Instytutu Pamięci Narodowej (<http://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/polityka/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany>), co do których nie ma wątpliwości, że propagują komunizm lub inny ustrój totalitarny znalazła się ulica z miasta Łomianki: Gwardii Ludowej. W związku z powyższym zmienia się nazwę ulicy Gwardii Ludowej na Prymasa Stefana Wyszyńskiego.

Stefan Wyszyński, Sługa Boży urodził się 3 sierpnia 1901 r. w Zuzeli. Od 1920 r. kształcił się w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. 3 sierpnia 1924 r. z rąk bp Wojciecha Owczarka przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1925 – 1929 kontynuował naukę na Wydziale Prawa Kanonicznego, a także Wydziale Prawa i Nauk Społeczno – Ekonomicznych KUL. W 1929 r. uzyskał doktorat na podstawie rozprawy *Prawa rodziny, Kościoła i państwa do szkoły*. Rok później został profesorem prawa kanonicznego i socjologii w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. Działał też w redakcji „Ateneum Kapłańskiego” (od 1932 r. pełnił funkcję redaktora naczelnego), a także na Uniwersytecie Robotniczym i w solidacji mariańskiej. Po kampanii wrześniowej musiał ukrywać się przed gestapo (przed wojną w swoich publikacjach zdecydowanie przeciwstawiał się nazizmowi). Podczas Powstania Warszawskiego był kapelanem zgrupowania AK „Kampinos” przyjął pseudonim Radwan III. „*Podtrzymywałem na duchu sirwożonych sytuacją przyfrontowego życia głównie modlitwą do Matki Bożej*” - tak Prymas wspominał swój pobyt w Laskach po latach. Pomagał nie tylko duchowo. Zajmował się chorymi, ale także razem ze współpracownikami chodził po lesie, zbierając rannych. Ks. Stefan Wyszyński bywał w Laskach już wcześniej: w 1926 r. przywiózł go po raz pierwszy ks. Władysław Kornilowicz, kapelan ośrodka, uważany przez ks. Wyszyńskiego za ojca duchowego. W 1942 r. ks. Wyszyński trafił tu spod Zamościa, skąd musiał uciekać poszukiwany przez nazistów. Laski stały się istotną częścią jego życia. Najpierw pociągała go atmosfera miejsca - otwartość na drugiego człowieka oraz praca nad intelektualnym pogłębianiem wiary połączona z franciszkańską prostotą. Potem także wspomnienia wydarzeń wojennych i powstańczych. Dziś materialnych śladów pobytu przyszłego prymasa Polski w Laskach nie ma zbyt wiele. W tym ważnym dla Prymasa Tysiąclecia miejscu, na skraju Puszczy Kampinoskiej pozostały tylko budynki, gdzie niegdyś mieszkał i działał. Po zakończeniu wojny powrócił do Włocławka, gdzie zaangażował się w prace nad ponownym otwarciem seminarium. Jeszcze w 1945 r. został jego rektorem. W 1946 r. papież Pius XII mianował go biskupem ordynariuszem diecezji lubelskiej. Sakrę biskupią przyjął na Jasnej Górze 12 maja 1946 r., z rąk prymasa Augusta Hlonda. Jako dewizę przyjął hasło *Soli Deo* (Jedynemu Bogu). Dwa lata później, po śmierci kardynała Hlonda, został podniesiony do godności arcybiskupa metropolity warszawsko – gnieźnieńskiego, prymasa Polski, a 12 stycznia 1953 r. otrzymał kapelusz kardynalski (którego nie mógł odebrać osobiście, gdyż władze komunistyczne odmówiły

mu wydania paszportu). 14 lutego 1950 r. prymas Wyszyński, jako głowa polskiego Kościoła zawarł porozumienie z władzami PRL. W zamian za potępienie wciąż walczących oddziałów partyzanckich oraz uznanie nowej granicy zachodniej uzyskał zgodę na naukę religii w szkołach i działalność KUL. Ugoda trwała krótko. Już 25 września 1953 r. prymas został aresztowany. Do jesieni 1956 r. przebywał w kolejnych miejscach odosobnienia: Rywałdzie Królewskim (do 12 października 1953 r.), Stoczku Warmińskim (do 6 października 1954 r.), Prudniku Śląskim (do 26 października 1955 r.) oraz Komańczy (do 28 października 1956 r.). Podczas pobytu prymasa w Komańczy powstał tekst Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, pomysłanych jako odnowienie ślubów lwowskich Jana Kazimierza z czasów Potopu szwedzkiego. Ponieważ kardynał Wyszyński wciąż był więziony, tekst ślubów odczytał bp Michał Klepacz 26 sierpnia 1956 r., w obecności blisko miliona pielgrzymów, przybyłych na Jasną Górę. Po odzyskaniu wolności prymas, w latach 1957 – 1966 prowadził Wielką Nowennę, która miała przygotować naród na obchody Tysiąclecia Chrztu Polski. Nowenna zakończyła się 3 maja 1966 r. Aktem Oddania Narodu Matce Bożej za wolność Kościoła w Polsce i na świecie. Kardynał Wyszyński był też jednym z inicjatorów słynnego orędzia biskupów polskich i biskupów niemieckich, co spotkało się z ostrą reakcją władz komunistycznych. Pozostawał aktywnym uczestnikiem obrad Soboru Watykańskiego II, podczas którego złożył na ręce papieża Pawła VI memoriał Episkopatu Polski w sprawie ogłoszenia Maryi Matką Kościoła. Prośba ta została spełniona 21 listopada 1964 r. Wobec napiętej sytuacji polityczno – społecznej w naszym kraju prymas Wyszyński podejmował starania mające na celu łagodzenie konfliktów na linii rząd – opozycja. W latach 1980 – 1981 pełnił rolę pośrednika w negocjacjach pomiędzy władzą, a „Solidarnością”. Prymas Polski Stefan kardynał Wyszyński zmarł 28 maja 1981 r. w Warszawie, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. W uznaniu zasług Sejm Rzeczypospolitej ogłosił rok 2001 Rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego. 6 lutego 2001 zakończony został proces beatyfikacyjny. (źródło: http://www.kul.pl/zyciorys-slugi-bozego-stefana-kardynala-wyszynskiego,art_11957.html autor: Liliana Kycia.)

Zmianę nazw ulic poprzedziły konsultacje społeczne przeprowadzone z inicjatywy Burmistrza Łomianek w dniach 03-24 sierpnia 2017 r.

Biorąc powyższe pod uwagę podjęcie uchwały w sprawie zmiany nazwy ulicy jest w pełni uzasadnione.

Naczelnik Wydziału Inwestycji

inż. Marta Andrusiak